tibe hulkas istus. Waat! se olli Lutherusse suur aupääw, et nenda sai awwalikkult Jummala au ning ristiusso eest kosta. Kehhe sejärrele üks würst läkkitas Lutherusele höbbepeekri, omma liñna öllega täidetud, armo märgiks et temma ni kohtlaste olli kostnud. Tullid ka pärrast mitto würsti temmaga ikka weel nou piddama, kuida sedda asja saaks parreminne toimetada. Nemmad kartsid, et agga paawsti tahtmist möda Luther ust ei moisteta ka keisri polest hukka ja sowisid tedda aidata; ehk sünniks temma meelt kuddage juhhatada, et wöttaks nattukest järreleanda omma poolt, siis ka keisri arm enneminne temma pole pöraks. Agga ei Lutherus wötnud tagganeda ommast sannast mitte suggu, waid ütles wimaks: Ei siin ep olle muud nou, kui mis Kamaliel andis Judarahwale (Apost. 1 Tegg. Ram. 5, 38. 39.) Kui sesinnane nou ja tö on innimestest, siis se lähhäb tühja, agga kui se Jummalast on, siis ei woi teie sedda mitte tühjaks tehha.

Lutherus sai sepeäle käsko, omma male taggase miñna, agga ruttas se ennenimmetud piiskop, kedda paawsti polest senna sadeti, keisri jure, tedda palludes, et keiser agga käsiks Lutherust kohhe kinniwötta ja wangis piddada, sennigo kohto otsus piddi ilmuma; sest ütles temma, olgo kül et keiser tootust teinud, et Lutherusele tulles ja minnes ühtegi waewa ei pea peäle pandama, sesuguse mehhele, kes ussust on ärralangenud, ep olle tarwis tootust toeks tehha.

Agga Keiser ei sallind omma sannale middage teotust egga laitmist, waid kostis järsko: Mis ial lubbatakse, peab tehtama, ja ehk ka keik mailm walletaks, ei keisrile se ei sünni mitte!

Sai siis Lutherus sesamma keisri Karolusse se wiendama otsekohhese, kohtlase mele pärrast ellusalt peäsema ja Wormsi liñnast keelmatta tele minnema koio pole; se olli 26mal jürrika päwal.

Need würstid, kes Lutherusse poli hoidsid, agga neid olli teiste wasto arwata